

Najbrž se je moral obraz mladeničev vsled živahne naravi, proti njegovi volji čudno zategniti, kajti govornik se je nasmehnil in rekel:

„Mili moj Josip, kakor vidim, boriti mi se bode še dolgo z vašimi sumnjami in nezaupnostjo nasproti meni; no, kadar dospeva na mesto, kadar mi bode vse potrebno pri rokah — potem ne bodem z besedami, marveč vam dejanski dokazal, da vas ne sleparim“.

„Če mi sedaj zastavite bedasto vprašanje, ako znam delati zlato, čemu nimam potem palač, dragocene obleke in neštete spremstva, a hodim peš, sam, in skromno oblečen okoli ter izkoriščam usluge bogatih oseb, to pojasniti je čisto prosto. Jaz ne potrebujem denarja, kajti denar ima le potem svojo vrednost kadar služi kot utešilo raznim sebičnostim in strastem. Ker jim pa jaz nisem podvržen — zato baš ničesar ne potrebujem. Meni je treba samo živeti, da bi bil priča človeške usode. Samo to me miče. Jaz živim iz veka v vek ter sem navzoč pri življenju vsega človeštva. In čim dalje ko živim, tem bolj je preziram, preziram ta svet in nestrpnost čakam njegovega konca, da bi videl kaj bode potem. Nadejam se, da bode kaj drugega meni dostojnejš ga. Toda sedaj . . .“

Umolknil je malce, ozrl se okoli po širnem tihem morju, v čisto zvezdnato nebo in izgovoril še tiše:

„Ni med svetovi Stvarnikovimi — hujše solzne doline od te zemlje . . . No dovolj za danes. Jutri se bodeva zopet menila. Upam, da me bode jeli ljubiti še, preden se izkrcava . . .“

„Jaz vas uže sedaj ljubim, kot modrega najboljšega učitelja!“ vskliknil je mladenič. (Dalje sledi).

Novice.

— Osebne vesti. Sodni avskultant gosp. dr. Viktor Murnik je imenovan koncipistom trgovske in obrtne zbornice kranjske. — Sekcijski svetnik v finančnem ministrstvu gosp. dr. Vladimir Globočnik je imenovan dvornim in ministerjalnim svetnikom — Provizorični inženier pri deželni vladi v Ljubljani gosp. Jaromir Hanuš je imenovan definitivnim inženierjem. — Pravni praktikant pri deželni sodnji v Ljubljani gospod Ivan Vrančič je imenovan avskultantom. — Gospod Rafael Krušič v Planini pri Celju je imenovan reškim nadzornikom na Štajarskem.

— Premembe v učiteljstvu. Učitelj na dvorazrednici v Banjaloki gosp. Anton Bezeg je imenovan nadučiteljem.

— Stalna sta postala na svojih mestih gosp. Ivan Baželj na Jesenicah in gđ. Helena Junowicz v Dolu.

— Podpore. Cesar je daroval gasilnemu društvu na Krki 120 K, onemu v Razdrtem 180 K.

— Mesarski most v Ljubljani se zgradi še tekóm letošnjega leta in sicer po sistemu Monier tako, da ga ne bo treba prezidati, tudi če se osuši barje.

— Električna železnica v Ljubljani se začne še v prvi polovici tekočega meseca graditi. Ovire pod Trančo se primernim potom odstranijo.

— Prešernov spomenik. Odbor za Prešernov spomenik je sklenil, naj se izvede Zajčev, nekoliko premenjeni in popravljeni načrt Prešernovega spomenika in naj se ta spomenik postavi v ljubijanski „Zvezdi“ nasproti uršulinski hiši.

— Prešernova literarna zapuščina. V zadnji seji „Slovenske Matice“ je predsednik profesor Levec neki naznanil, da se je njemu in dr. Mencingerju posrečilo dobiti dokaze, da kranjski dekan Dagarin ni sežgal Prešernove literarne zapuščine. Prešeren najbrž ničesar zapustil ni.

— Podpora za napravo strelnih postaj. Z ozirom na to, da je deželni zbor v svoji zadnji seji dovolil 2000 K podpore za napravo strelnih postaj in je pričakovati, da dovoli tudi vlada jednak znesek v ta namen, se pozivljajo županstva iz vinorodnih krajev, ki letos še niso vložila prošnje za napravo ali popolno uredbo strelnih postaj, naj to store najkasneje do 20. t. m. V prošnji naj županstva navedejo svoto, katero ima občina v ta namen že sedaj na razpolago. Vse prošnje, ki so kolkov proste, je poslati naravnost ali potom okrajnih glavarstev deželnemu odboru. Ob enem naj občine tudi naroče potrebno množino smodnika, kajti to se bode razposlalo v teku tega meseca za dva meseca skupaj. V drugič se bo smodnik razpošiljal v prvi polovici julija. Na poznejše naročitve se letos ne bo možno ozirati.

— V Ločah pri Vipavi je bil izvoljen županom grajščak gosp. Karol Majer.

— Družba sv. Cirila in Metoda zopet trka, Slovenci, na Vaša vrata. Zmiraj nove šole; zmiraj več učnih močij — to stane! V Tržiči smo odprli ravnokar vevlačni vrtec — in kako že lepo prospeva! Na Štajarskem, ob najnevarnejši postojanki za naš narod — na Muti — pa o bližajoči se Velikinoči kanimo otvoriti družbino šolo. — Brezdvombeno prihodnji mesec pridete v posest novih srebrnih peterokron. Prva vsacega premožnejega Slovenca bodi naše družbe posest. Pričnite, Slovenci — prosimo Vas — agitacijo za nas s parolo: „Prvo peterokrono družbi sv. Cirila in Metoda!“

Klub poslancev katoliško-narodne stranke v deželnem zboru kranjskem je na mesto g. dr. Papeža izvolil svojim načelnikom g. vodjo Povšeta.

— Zboljšanje položaja poštnih in brzojavnih manipulantinj. Glasom naredbe trgovskega ministrstva se ima zboljšati položaj manipulantinj na pošti in brzojavu, kolikor se tiče njihovih plač. Povišanje mesečne plače za 10 K se bo namreč odslej vršilo vsaka 4 leta, ne pa vsakih 5 let, kakor doslej. Najvišja plača je določena s 150 K na mesec, dosedaj je znašala le 100 K. Najvažnejše pa je to, da bo veljala ta naredba, ki stopi v veljavo s 1. julijem t. l., tudi za nazaj, t. j. da glede zvišanja plače zaračunijo gospicam dosedanja službena leta po štiriletnih dobah Malo je sicer, a nekaj vender!

— Oklic slovenskih deželnih poslancev štajarskih. Slovenski deželni poslanci štajarski so izstopili iz dež. zbora in se njegovih sej ne bodo več udeleževali. Tem povodom so izdali na svoje volilce oklic, iz katerega posnemamo to-le: Dne 15. maja l. l. so vložili v dež. zboru odločen protest proti postopanju nemške večine, katero je vseskoz naperjeno proti Slovincem. Nemško-nacionalna večina postaja čedalje predrznejša in brezobzirnejša. Dež. odbor se ne meni za potrebe slovenskega ljudstva. Za Sp. Štajarsko se nastavljajo uradniki, nezmožni slovenščine, na deželno vinarsko in sadjarsko šolo so poklicali učitelje iz Pruske, domače prosilce so pa prezrli. Pri dež. službah je Slovenec izključen, slovenski dijaki ne dobe dež. ustanov, vsi višji izobraževalni zavodi so nemški, celo ljudske šole hočejo ponemčiti, dočim v gospodarskem oziru zanemarjajo Sp. Štajer. V deželi je 19 nemških meščanskanskih šol, slovenske nobene. Dež. šolski svet je sestavljen tako, da odločujejo v njem zagrizeni Nemci. Deželni red in deželnozborski volilni red sta pristrojena Nemcem v prilog in tako pride, da Slovenci na Štajarskem, katerih je 400480 imajo le 8 poslancev, Nemci, katerih je 847900 pa jih imajo 52. Slovenski poslanci so že na vse načine poskusili, da bi se odpravile te krivice, a vse je bilo zaman in zato so se odločili za abstinenco. Oklic se končuje

z besedami: Na eni strani ta nepravilnost in to brezobzirno postopanje zoper slovenski narod od strani deželnega odbora in nemškonacijonalne večine, katera se je tako daleč spoza-bila, da je, ko so se čitale interpelacije v slovenskem jeziku, ko so se začule slovenske besede, jezik ene tretjine prebivalcev dežele, se razpršili kakor od strahu pregnana množica mož za možem iz dežele, na drugi strani pa, ker smo opazili, da deželna vlada mirno gleda, kako se krajšajo lojalnemu slovenskemu narodu od dne do dne pravice in postave; kako se slovenski narod materielno, politično in narodno odriva in stiska, zavlada nam je prepričanje, da morajo Slovenci opustiti vsak up, da bi se kdaj proti njim pravično postopalo v Gradcu; prepričanje, da bi pod takimi obstoječimi razmerami daljna udeležba naša pri razpravah dež. zbora štajerskega bila ne samo brezuspešna in brez vsake koristi, ampak da bi bila zoper čast slovenskega naroda.

— **Nov odvetnik.** Odvetniški koncipijent g. dr. Karol Grossmann otvori svojo odvetniško pisarno v Mariboru.

— **Ubogi Robič.** Štajerske Nemce je abstinencia slovenskih deželnih poslancev silno razkačila in maščevati se hočejo za njo nad dež. odbornikom Robičem. Začeli so se postavljati na stališče, da Robič, ker se ne udeležuje sej dež. zbora, tudi ne more biti več dež. odbornik. Ni dvoma, da bi Nemci Robiča z velikim veseljem vrgli iz dež. odbora, a če se jim to tudi posreči, je še prav veliko vprašanje.

— **„Nemški dom“ v Celju.** Kdo bi bil mislil! Celjski „Nemci“ so se naenkrat spomnili, da je njih nemštvo tako „švoh“, da bi je vsaki slovenski veterček mogel odnesti, ako mu ne postavijo lastnega doma! Da, „Nemci“ v Celju hočejo imeti svoj „Nemški dom“, za katerega so baje že nabrali 320 000 kron. No, slovenskemu „Narodnemu domu“ se vsekako ni treba bati te celjskonemškutarske konkurence z „Nemškim domom“, v katerega naj se naselijo oni celjski gospodje, ki tvorijo elito celjskega nemštva in po ulicah — pljuvajo na slovenske dame. Vsak po svoje!

— **Nemški izzivač obsojen.** Huda jeza je popadla nemškega mladeniča Martinija, brezposelnega sina celjskega fotografa, ko je videl, da se v Lemeževi gostilni tudi postreže Slovincem. Začel je besneti in rotiti, klical vse hudiče, naj mu pomagajo „bindišerje“ uničiti, a ko je videl, da ostane v manjšini, zbežal je kriče na ulico. Pretečeni četrtek je preiskovalo sodišče, ali je bila germanska jeza Martinija upravičena, a ko sodnik tega ni mogel zaslediti, temveč moral na žalost konstatovati, da ta nemški mladenič še ni videl Kniggejev pouk „Občevanje z ljudmi“, prisodil mu je 10 gld. globe ali 48 ur zapora.

— **Tiskovno pravdo** bo imel pred mariborskim porotnim sodiščem nemški učitelj Frisch v Ptujju, kakor urednik lista „Pettauer Zeitung“. Toži ga odvetnik dr. Anton Brumen v Ptujju. Nemški učitelj Frisch je brat onega Frischa, ki ima postati deželno-šolsko-nadzorniški pomočnik in ki je tudi vse preje nego sposoben za službo, ki strogo zahteva narodno nepristranost. No, pa to ga menda še najbolj — priporoča. Res, tužna je osoda Slovincem v Avstriji.

— **Občinske volitve v Št. Pavlu pri Preboldu** so iztekle slabo za slovensko stvar. Zmagali so nemškutarji. Kako se je to moglo zgoditi v trgu, kjer je toliko uglednih narodnjakov, je nerazumljivo.

— **Goriški deželni zbor.** Slovenci so se po tri leta trajajoči brezuspešni abstinenci vrnili v deželni zbor, za kar jih je namesnik grof Goëss toplo in še v slovenskem jeziku (to je posebna milost) pohvalil. Od cesarja imenovani deželni glavar dr. Pajer pa je koj v prvi seji žalil Slovence. Deželni zbor je sklenil, na slovesen način praznovati 400 letnico, odkar je goriško-gradiščanska dežela združena z Avstrijo.

— **Shod goriškogradiščanskega učiteljstva** bode dne 17. aprila v dvorani „Hotel Central“ v Gorici. Udeležijo se ga slovenski in laški učitelji.

— **Regulacija plač goriškega učiteljstva.** V tekočem zasedanju goriškega dež. zbora pride na vrsto tudi jako pereče vprašanje o uredbi učiteljskih plač. Goriški učitelji so zdaj prav za prav še slabše plačani, kakor štacunski hlapci. Predlagalo se bo baje, naj se zviša služnina učiteljev za 200 K in učiteljic za 100 K ne glede na plačilni razred.

— **Baron Reinelt,** šef velike trgovinske firme Reyer & Schlick v Trstu je ta dni umrl. Bil je tudi v političnem oziru v Trstu jako mogočna in merodajna oseba ki je seveda svoj vpliv vporabljal vedno proti Slovincem. Zapustil je 14 milijonov goldinarjev. Svoji ženi je določil tri milijone, vrh tega je določil razne legate, ostanek pa zapustil erarju v humanitarne namene.

— **Hrvaška gimnazija v Pazinu** je imela v prvem tečaju v prvem razredu 94 učencev. Odlika jih je dobilo 14, prvi red pa 64, le 16 učencev ni dovoljno zarvršilo prvega polleta. Dokaz o potrebi tega zavoda in o nadarjenosti slovenske mladine.

— **Tržaške občinske volitve** so pokazale, da je doslej vladajoča progresovska stranka začela propadati. Četrti razred je sama prepustila demokratični stranki, v tretjem razredu je bil proti njeni volji izbran v obč. svet v nemilost padli dozdani župan dr. Dompieri, česar stranka kar ne more preboleti. To so znaki hiranja. Vzlic temu nasprotstvu v mestu pa hočejo laške stranke v slovenski okolici skupno postopati. Boj bo hud, vendar je upati, da zmagajo vsi slovenski kandidatje.

— **Umrl je učitelj** v Kamnem pri Kobaridu g. Jos. Ivančič, znan narodnjak, star šele 36 let.

— **Orožnika napadel.** Na Svečnico je peljal orožnik Košak iz Cerovca pod Gorjanci potepuba Gabrijela Juriča iz Doljan. Potepuh je orožnika vrgel ob tla, mu vzel orožje ter ga težko ranil. Orožje je oddal potepuh županstvu v Doljanah ter izginil. Orožniki so ga zaman iskali. Zdaj pa se je Jurič menda naveličal potepanja in se je v Zagrebu sam javil sodniji.

— **Kaznjiva zanikarnost.** Posestniku Fr. Povšetu v Gornjih Tepah je te dni poginil konj. Povše ga je vrgel v potok, od koder se je jel kmalu razširjati shrahovit smrad. Šele orožništvo je poskrbelo, da so ljudje pomagali konjaču odstraniti crkovino. Povše bo moral plačati vse stroške in bo še kaznovan.

— **Tatvina** Minolo soboto ponoči so doslej še neznani uzmoviči vlomili v prodajalno A. Domladiša v Ilirski Bistrici, a niso dobili družega denarja, kakor skledico „fickov“. Zlikovci so tudi nameravali vlomiti v davkarijo, ki je nastanjena v isti hiši, a njih naklepa niso mogli izvršiti. Orožniki so tem lopočom že za petami.

— **Zaradi hudodelstva nečistosti in skrumbe** je bil aretovan in dež. sodišču izročen delavec F. Pikuž. Kar je ta človek počenjal z dečki, ki so pri njem stanovali, se ne da povedati. Ker je njegovo hudodelstvo kvalificirano, ga čaka težka kazen.

— **Ogenj.** Včeraj pred 1. uro popoldne je začelo goreti pri posestnici M. Ahlin ali „pri svečarji“ na Karlovski cesti. Gorela je streha. Gasilci so bili na poti, še predno se je oglasil strel.

— **Slepar.** Knjigovez Ivan Bergant iz Nosovč je neki revni ženici v Ljubljani izrabil 40 K, češ, da jih potrebuje za kavcijo, in jih je zapil. Pokoro bo delal na Žabjeku.

— **Samomor.** Šele 30 let stari, vsled nesrečnih domačih razmer pijači udani posestnik Mihael Bergant iz Dragomelja je te dni skočil v Bistrico in v njej utonil.

— **Detomori.** Dne 20. marca našli so v Knežaku pri Pivki tik pokopališča zadavljenega novorojenca. Matere še niso dobili. Nekaj dni pozneje so našli na dvorišču mežnarije na ljubljanskem pokopališču umorjeno dete. Mati, bivša mežnarjeva dekla, je bila odnesla že prej pete.

— **Francoščina kakor svetovni jezik.** Znani francoski pisatelj Jules Claretie razpravlja v pariškem „Journal-u“ o pojemanju francoščine kakor svetovnem jeziku. Ako so ta izvajanja resnična, odriva se francoščino bolj in bolj in se jo nadomestuje z drugimi jeziki. V minolem stoletju je bila še občevalni jezik v vseh višjih in olikanih krogih kontinenta, dočim se poslužujejo zdaj ti krogi povsod le bolj svojega materinega jezika. Po cenitvi lista „Almanach Hachette“ govori 125 ljudij angleški jezik, 100 milijonov ruski, 70 milijonov nemški in le 50 milijonov francozki. V Rusiji da je zdaj tudi moderno pridodajati otrokom boljših krogov nemške in angleške guvernante in odgojiteljice, kakor se je dajalo prej francoske Abé je. V Belgiji nadomešča francozki jezik vlamščina, ki se bolj in bolj uvaja v javnost Claretie meni sicer, da je temu kriva nova francozka slovnica ki ima mnogo tujih, oziroma novih besedij, tako, da francoščina nazaduje v tujih narodih. Stavi pa zastopnikom take moderne francozke literature v vzgled Tolstoja, ki je v svojem poslednjem romanu dokazal, da je možno uvajati i v višjo literaturo jezik ljudstva, ako je jasen in očiščen. — Za pojemanje francoskega kakor svetovnega jezika pa bi se morda dal navesti še nek drugi vzrok, namreč — velegermanski politični načrt, kar dokazujejo — nemške in angleške guvernante v slovanski Rusiji.

— **223.500 poštних uradov.** Glasom statističnega izkaza mejnarodnega poštnege urada v Bernu v Švici se nahaja na celem svetu 223.500 poštних uradov. Iz tega izkaza je pa zlasti razvidna čudna slučajnost, da se nahaja veliko število poštних uradov enakega krajevnege imena. Uprav čudovito je, kolikokrat se ponavljajo ta razna krajevna imena na zemljevidu. Največ je krajevnih imen, ki so označena po kakem svetniku. Število takih poštних postaj znaša 6000 na celem svetu. Največ imen je označenih po svetem Antonu, Bernardu, Miklavžu, Petru, Pavlu, Boštjanu, Vincenciju, sveti Ani in sv. Klari. Od teh krajevnih imen je na zemljevidih najmanj 20—30. Imena evropskih mest se prav mnogokrat ponavljajo v Ameriki.

— **400.000 frankov ukradenih.** Ravnateljstvo francoskih severnih železnic navadno pošilja vsaki teden zbrani denar v francosko banko („Banque de France“), da ga shrani. Pred kratkim so zopet peljali v banko veliko tega denarja, srebro so dali v zaprti posebni voz, papirnati denar pa so v škrinjici izročili slugi, ki je bil odmenjen za prenašanje tega denarja. Sluga je vzel škrinjico in sedel ž njo h kočijažu položivši jo poleg sebe. Ravno v trenutku, ko je imel voz oditi, pristopita dva neznanca in prašata po nekem naslovu, kateri naslov sta uljudno povedala sluga in kočijaž. Neznanca sta se izgubila brž med ljudstvom, sluga je pa mej vožnjo kmalu opazil, da je izginila škrinjica s 400.000 franki. Brž sta ustavila voz in tekla za neznancema, a ni jih bilo več. Šla sta na redarstvo, a tudi to ni imelo uspeha. Najbrže je nekdo v sporazumu z neznancema mej pogovorom izmaknil škrinjico in izginil in ta nekdo je morda danes že na varnem — Angležkem, kjer ščitijo mejnarodne tatove.

— **Verska blaznost** Neka rodbina v vasi Kornilovka je postala žrtov verske blaznosti ter so na odredbo kijevskega guvernerja njene ude prepeljali v norišnico. Najprvo se je bolezen prijela žene in hčere, ki sti se v svoji blaznosti spravili na to, da požgeta posestvo in vse premoženje. Nekega dne je zaslišal kmetov sosed, ki mu je bil ob enem brat, grozen krik na sosednjem dvorišču. Ko je prihitel na mesto, je videl, kako se njegov brat, čisto nag, valja po snegu s svojim 17letnim sinom, katerega je skušal zadaviti na vsak način. Na drugem kraju pa sta v snegu ležala dva mlajša otroka brez znamenja življenja, a mati in hči sta ležali poleg njiju ter neprenehoma čitali molitve in se prekriževali. Do smrti prestrašen brat je na vprašanje, kaj naj pomeni vsa ta groza, dobil odgovor, da hoče izvršiti darovanje po vzvišenem

vzgladu Izaka. V tem je kazal, da tudi lastnemu bratu ne misli prizanesti in ta je komaj ušel njegovi roki. Tekel je k sosedom po pomoč in končno se jim je vender posrečilo 17letnega sina rešiti gotove smrti, kajti oče je imel grozno moč. Eno dveletno dete je bilo grozno izdelano. V svoji besnosti je kmet umoril tudi enega psa.

Loterijske srečke

V Brnu dne 4. aprila t. l.: 54, 3, 9, 35, 90.
Na Dunaji dne 31. marcija t. l.: 16, 86, 84, 78, 71.
V Gradci dne 31. marcija t. l.: 87, 26, 32, 59, 60.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 6. aprila 1900. Pšenica K 8.50 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 5.80 h, ajda K 8.60 h, proso K 7.— h, turščica K 6.80 h, leča K 12.— h, grah K —.— h, fižol K 9.50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Najnižje cene.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

En odrezek	gld. 2.80 iz dobre	} pristne ovčje volne
3.10 m dolg za-	> 3.10 > >	
dostno za	> 4.80 > >	
1 moško obleko	> 7.50 > fine	
stane samo	> 8.70 > >	
	> 10.50 > finejše	
	> 12.40 > angleške	
	> 13.95 > grebenčeste	

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah 1 odrezek 6 gld. — 1 odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševjot blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorce pošlje zastoj in poštine prosto. Pošiljatve po vzorcih Pozor! P. n. občinstvo se opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrdba Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (9)